

[Glistrup]

politik og forskelligt andet, og man må erkende, at der også er andre partier i denne sal, der gang på gang er faldet for tilbøjeligheden til at ville bruge vort skattesystem til at fremme helt andre politiske områder og føre politik på denne måde. Ja, det er endda sket i et sådant omfang, at en af hovedårsagerne til den manglende retssikkerhed på skatteområdet, dette, at vort skattesystem er så aldeles umuligt i praksis, nok er, at folketingsflertallet gang efter gang er faldet for sirenesangen om, at nu skal dette eller hint tilsyneladende gode formål fremmes igenem, at man laver nogle nye skattebestemmelser af den ene eller den anden art.

Men vi må bare gøre os klart, at hver gang vi lemper skatten for en vis gruppe, er der færre midler til den almindelige kamp imod indkomstskatten ved at foretage det, der må være den helt centrale lempelse, nemlig lempelsen af personfradraget. Hver gang man laver et forslag som kristeligt folkepartis eller hundrede tilsvarende forslag fra regeringens eller anden side, er den praktiske virkning, at det er de onde, der ler, og de gode, der græder, for virkningen bliver, at de, der kan regne den ud, de, der kan finde frem til, hvordan man kan manøvrere for at komme ind under de vilkår, får en lempelse, og de, der ikke har tingene i deres magt, kommer til at betale så meget mere i skat. Det hele fører til endnu større uklarhed, endnu større usikkerhed i forståelsen af skattereglerne, end man ellers har.

Det er i og for sig symptomatisk, at hr. Anders Poulsen her stod og slog sig til ridder på, at dette forslag var aldeles fremragende, og at vi snarere skulle udvide det til et langt bredere anvendelsesområde end det, som kristeligt folkeparti gik ind for. Det er nu engang sådan, at hr. Anders Poulsen både blæser og har mel i munden. Han kører sine retssikkerhedssynspunkter gang efter gang i den offentlige debat, og hver evig eneste gang der er et forslag i dette folketing – hvad enten det er til fordel for de grupper, der her er tale om, til fordel for landmænd eller til fordel for andre – som bevirker, at retssikkerheden falder og falder på skatteområdet, står hr. Anders Poulsen heroppe og er den store og ihærdige væbner til forsvar for, at vor skattelovssamling bliver tykkere og tykkere, mere og mere indviklet og mere og mere uforståelig. Så alt i alt er alt ved det gamle

i folketinget, efter at vi har hørt venstres ordfører tale i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg må korrigere hr. Glistrup på to områder. For det første har jeg ikke udtalt, at det foreliggende forslag var aldeles fremragende. Jeg har tværtimod taget nogle forbehold over for det pågældende forslag og ment, at det kunne gøres bedre på nogle områder; det nævnte jeg i mit første indlæg.

Men det er naturligvis mest hr. Glistrups bemærkninger om retssikkerheden, der kalder mig herop. Det forslag, vi her behandler, ved vi jo meget vel går ind på et område, hvor der i stor udstrækning er sort arbejde. Hvis vi skal have de sorte indtægter frem til beskatning dér, tror jeg, vi er nødt til at gøre noget ganske utraditionelt, og det har en positiv virkning også i hele retssikkerhedsdebatten at kunne få disse indtægter frem til beskatning.

Jeg må minde hr. Glistrup om, at det netop har været et meget væsentligt holdepunkt hos venstre, når vi har rejst retssikkerhedsdebatten, at ingen skal beskattes af en indtjening, de ikke har haft. Modsætningsvis skal alle de indtægter, der vitterlig er, også lægges ind under beskatning – der skal ikke være mulighed for sorte indtægter – og vi må jo indrømme, at vi her beskæftiger os med et område, hvor vi godt ved der er meget af denne art.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Vi beskæftiger os her med et område, som i allerhøjeste grad falder inden for privatsfæren, og hvor man nu skal til at foretage nogle vanskelige sondringer, hvor man må forudse, at de, der skulle være de naturlige modpartner: arbejdsgiver og arbejdstager, i virkeligheden har meget stærke fælles interesser. Derfor vil det blive et område, hvor det vil være aldeles umuligt for ligningsmyndighederne at afgøre korrekt, om de kriterier, som hr. Anders Poulsen går ind for, er opfyldt eller der bare er tale om rent og skært fiktionshysteri, hvor man fra den, der tjener godt, overfører et fradrag til den, der tjener dårligt og måske ligger inden for personfradraget el.lign. Hr.